

מסורת הש"ס

(א) ל' לא חסד... (ב) ל' לא חסד... (ג) ל' לא חסד... (ד) ל' לא חסד... (ה) ל' לא חסד... (ו) ל' לא חסד... (ז) ל' לא חסד... (ח) ל' לא חסד... (ט) ל' לא חסד... (י) ל' לא חסד...

גיליון הש"ס

רש"י ה"ה וזהו וכו' באילו... רש"י ה"ה וזהו וכו' באילו... רש"י ה"ה וזהו וכו' באילו...

הנהגות הב"ח

(א) נט' מפרקת דאמר ר' יוחנן אלא:

הנהגות מדר"ב

רשב"ר

(א) חוב' ד'ה ובה' 35... (ב) חוב' ד'ה ובה' 35... (ג) חוב' ד'ה ובה' 35... (ד) חוב' ד'ה ובה' 35... (ה) חוב' ד'ה ובה' 35... (ו) חוב' ד'ה ובה' 35... (ז) חוב' ד'ה ובה' 35... (ח) חוב' ד'ה ובה' 35... (ט) חוב' ד'ה ובה' 35... (י) חוב' ד'ה ובה' 35...

מוסף רש"י

משה... כלומר רבינו בחיי... משה... כלומר רבינו בחיי... משה... כלומר רבינו בחיי...

גיד הנשה פרק שביעי חולין

חלב שהבשר חופה אותו. חלב שעל הכסלים שמתה הכליות ונראה כגובה הכסלים ואח"כ נבלע תחת הבשר אדום דק ומתפשט תחת אותו בשר בכל הכסלים ומשגשג מופתו מותר וכשלה למטה"ו אותו בשר יוצא ממנו קרום עב ולכן נלד קרום דק וקלוט המתפשט בכל הכסלים שאסור משום חלב כדלקמן ומתה אותו קרום עב יש חלב יש שנוהגים אסור בזהו חלב לפי שאותו קרום אינו חשוב חפוי בשר שדק הוא"ו אלא בדרך אשכנז נוהגין זו הימור וגם צעני נראה דחפוי גמור הוא. ובלונו כוליא הלך אחר המחמיר לשרש אחריו כיון דלא לימוקס הלכתא כרבי אסי והמחמיר יחמיר והמונע לא הפסיד: ה"ה פרק דפוסי מחני. זה עליונו וגובהו של אותו חלב שפירשתי קרום שזכרתי הנשר ואותו גובה עלמנו מכוסה במתנים שקרוין לונגיל"ש שהנן מרחיב למטה מאלעגות קטנות וממכהו וכשהנבט מפרישו נראה אותו חלב: פרקי מפרקא. כשהיא הולכת אינבריה ועיס והמתנים פעמים שכן נמשכים לפני מעלה והכסלים נמשכין כלפי מטה ואין החלב נכסה בהן:

המסם וזית הכוסות. נסוף הקרב ולא זה הוא עיקר חלב הממכה את הקרב שקרוין טייל"א שהוא מוחבב קרום ונקלף אלא אותו חלב הממכה את הקרב דבוק לחלב שעל המסם וזית הכוסות: פרק דקליבוסא. עלם קטן הוא ומונע על עגס שקרוין הנק"א ומחובר לחולית האליה מלמעלה ועליו יש חלב תחת ראש המתן שקרוין לונגיל"ש: חוטין שביד. שאני נוטלין מן החמץ: משה. ח' תלמיד חכם: ריש מעיא. כשהדקין יוצאין מן הקבה לרץ לגדר חלב שעליהן אורך אמה: והו חלב שעל הדקין. שנחלקו זו רבי ישמעאל ורבי עקיבא ב' גאלו טרפות (לפני דף מט'): שבעוקן. היינו ה' חוטין דכפלי פלנגשא: עוקן. הנק"א: בעי להטוטי כתריוהו. עד שימצא במספר הזה וראשן אחד מחובר בשדרה וראשי הפלונגין נדבקין תחת החזה כראשי הללעות: ה' חוטי הוו. ה' מקומות ובהן חוטים של איסור: דעמאל. טחול: דידא. שניד: ודלועא. שגלגל. וחוטים דקין הוא דקחשיב הלך לא מנא מנרקי האורא שאף הם משום דעל: דינעי. גיליס של זכר: דמוקרא. שעל המוח: חוס כיה טפי. שלא היה קולפו אלא בגובהו במקום עובי שהוא מחובר שם לכרס ולחלב ואמר לו קלף ודע על מטה: על דוד. קרום שעל מקום עובי: אמאי. והא חלב הקרב הוא: אלא לאו דכוליה. של טחול כוליה: עילאש. חלב ממש שעל הכליות יש עליו קרום דק והוא חלב גמור: טהשא. קרום: ציני טהשא. צני זכר המעורר בגופו: חד אסר. משום אכר מן החי דלע"ג דתלו ביה כחמוכין דמו: 36

חלב שהבשר חופה אותו ומותר אלמא שעל הכסלים אמר רחמנא ולא שבתוך הכסלים הכא נמי שעל הכליות אמר רחמנא ולא שבתוך הכליות גופא אמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל חלב שהבשר חופה אותו מותר איני והאמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל ה"ה תרבה דתותי מתני אסור אמר אביי בהמה בחייה פרוקי מיפרקא (ה) אמר ר' יוחנן אלא לאו טבחא אלא לאו בר טבחא אלא ונהירנא דהכי הו אמרי בר מדרשא בהמה בחייה פרוקי מיפרקא אמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל חלב שעל המסם ובית הכוסות אסורין ועגוש כרת וזהו חלב שעל הקרב (ה) אמר ר' אבא אמר רב יהודה אמר שמואל ה"ה תרבה דקליבוסתא אסור ועגוש כרת וזהו חלב שעל הכסלים ואמר רבי אבא אמר רב יהודה אמר שמואל ה"ה חוטין שביד אסורין אמר רב ספרא משה מי אמר רחמנא לא תיכול בישרא אמר רבא משה מי אמר רחמנא אכול דמא חתכיה ומלחיה אפילו לקדירה נמי שפיר דמי אמר רב יהודה אמר שמואל ריש מעיא באמתא בעי גיררה והו חלב שעל הדקין ואמר רב יהודה חוטין שבעוקין אסורין חמשה חוטי אית ביה בכפלא תלתא מימינא ותרתי משמאלא תלתא מפצלי להרי תרי מפצלי לתלתא תלתא נפקא מינה דאי שלוף להו עד דחמימו משתלפי ואי לא בעי חטוטי בתרייהו אמר אביי ואיתימא רב יהודה חמשה חוטי הוו תלתא משום תרין משום דמא דמחלי ודכפלי ודכוליתא ומשום תרבא דידא ודלועא משום דמא למאי נפקא מינה הני דמשום דמא אי מחתך להו ומלח להו שפיר דמי הנך לית להו תקנתא אמר רב כהנא ואיתימא רב יהודה חמשה קרמי הוו תלתא משום תרבא ותרי משום דמא דמחלי ודכוליתא משום תרבא דביעי ודמוקרא משום דמא רב יהודה בר אושעיא הוה קא קליף ליה טחלא ללוי בריה דרב הונא בר חייא הוה קא גאים ליה מעילאי א"ל ליה ביה טפי אחא אבהו אשכחיה אמר ליה הכי אמר רבא דאמך משום דרב ומנו רב ירמיה בר אבא ל"א אסרה תורה אלא שעל הדד בלבד איני והאמר רב המנונא תנא קרום שעל הטחול אסור ואין חייבים עליו היכי דמי אילימא שעל הדד אמאי אין חייבין עליו אלא דכוליה אמר ליה אי תניא תניא גופא אמר רב המנונא תנא קרום שעל הטחול אסור ואין חייבין עליו קרום שעל גבי כוליא אסור ואין חייבין טחול אטחול לא קשיא הא כנגד הדד הא שלא כנגד הדד כוליא אבוליא נמי לא קשיא הא דהא לא בתתאה כיעי ח' השילתא רב אמי ורב אסי חד אסר וחד שרי מאן דאסר מרלא

לומר לך חלב שנמסו כשר ראויה ליקרב לא אמרתי לך לאו משום דליני קרב וא"כ אסור ולפי זה היה לו לאסור

לומר לך חלב שנמסו כשר ראויה ליקרב לא אמרתי לך לאו משום דליני קרב וא"כ אסור ולפי זה היה לו לאסור

לומר לך חלב שנמסו כשר ראויה ליקרב לא אמרתי לך לאו משום דליני קרב וא"כ אסור ולפי זה היה לו לאסור

צג.

עין משפט נר מצוה... א מ"י מ"ו מהל'... (א) טע"ש י"ד ט"ו ק"ו... (ב) ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו... (ג) ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו... (ד) ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו... (ה) ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו... (ו) ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו... (ז) ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו... (ח) ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו... (ט) ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו... (י) ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו ט"ו...

ענין רש"י

לובלי"ש. תמיים. טייל"א. קרום וכו' (מכילתא). הנק"א. י"ד. לונגיל"ש. מתיני. סלק"ש. (מלכ"ש). כסלים (השיריים המתינים) של הירד סמוך לבלתי. הנק"א. י"ד.

רבינו נרשום

בהמה בחייה פרוקי מיפרקא. כלומר כשהיא הולכת נמשכין מתניה אינן ואיך ולא חסוב תרבא תחת הבשר שאין עומדין המתנים במקומן ונהירנא. כלומר וזכור אנו: דקליבוסתא הנישוי: חוטין שביד אסורין. כלומר גידין שביד: משה מי קאמר רחמנא לא תיכול בישרא. כלומר בלשון כבוד כלומר ארס חסוב: ריש מעיא באמתא בעי גיררה. ואיתו ריש מעיא מן הפצר ולמטה כשפתחול בני מעים מן הכרס באורך אכר חסוב ככרס עצמו ובעינן שירנון מן החלב לטעלה: חוטין שבעוקן. כלומר שבאליה אלו החוטין שבכפלי: הנך לית ליה תקנתא דמשום תרבא אינו: רביעי ודמוקרא. כלומר מביעים של בהמה שקראם למעלה מן הביעים ודמוקרא חיתא דמתנה ביה מוחא דהוא אסור משום דמא: אלא שעל הדד בלבד חוט גורל של חלב המשוער בטחול אלא לאו דכוליה אסור (ואינו) חייב עליו: כיעי השילתא. כלומר ביעים המעורר כמו מעורר וכו'. כבהמה שחשוב כמו שנטולין מן הבהמה וחשוב כאבר מן החי:

מללא